

sig, har vi i hvert fald forsøgt at få minimeret i forbindelse med forslaget her, samtidig med at vi synes, at dansk erhvervsliv skal have de samme muligheder, som deres europæiske konkurrerende virksomheder har, for at drive virksomhed på den mest fleksible måde.

Hele spørgsmålet om udarbejdelse af mellembalance er også noget af det, der har fyldt ret meget, synes jeg, under debatten her i dag, og der har så været en debat i debatten, der har handlet lidt om, hvilke administrative lettelser lovforslagene samlet set giver erhvervslivet. Der vil jeg sige, at det, at der ikke længere bliver pligt til at udarbejde en mellembalance, faktisk er et af de forslag, der giver allermost i administrativ lettelse. Det giver cirka de 40 mio. kr. ud af de 142 mio. kr. i alt. Det er ud fra en betragtning om, hvorvidt det, hvis man har meget store frie reserver, så er nødvendigt, at der hver gang skal udarbejdes en mellembalance. Det har vi ikke skønnet var nødvendigt, men hvad jeg synes måske er lidt vigtigt at have med i debatten her og også i den videre drøftelse, vi skal have partierne imellem, er jo, at ledelsen påtager sig et skærpet ansvar i de tilfælde, hvor man vælger at sige, at man ikke i forbindelse med en udlodning ønsker at få lavet en mellembalance. Altså, i de tilfælde, hvor man, om man så må sige, vælger at sige, at nu skal det ikke være så administrativt tungt, og at da man har meget store frie reserver, udlodder man dem, så er det altså ledelsen, det hænger på, hvis der skulle være noget, der går galt.

Derfor tror jeg også, at realiteten vil være den, at i de tilfælde, hvor der ikke er nogen problemer, hvor det er fuldstændig klart, hvor der er store frie reserver, vil man fremover vælge ikke at lave en mellembalance, hvorimod man i de tilfælde, hvor det måske er lidt mere tvivlsomt, hvor store beløbene er, vil gå med livrem og seler for at sikre sig selv og ikke selv påtage sig et ansvar som ledelse, og der vil man få udarbejdet en mellembalance. Lovforslaget her lægger op til, at det bliver valgfrit, om man vil gøre det eller ej, og det synes jeg også er væsentligt at få understreget her i dag.

Jeg tror, vi kunne bruge meget tid på at drøfte alle enkeltelementerne her, og der er også stillet nogle spørgsmål, som jeg tror bedst egner sig til udvalgsbehandling. Afslutningsvis vil jeg i hvert fald gerne række hånden ud og sige til Folketingets partier, at jeg gerne fordomsfrit vil gå ind i en drøftelse af, hvordan vi får en bred opbakning til lovforslaget her. Jeg har lyttet til, at

der har været kritikpunkter på nogle bestemte områder, hvor der er en skepsis over for, om det er den klogeste model, regeringen har valgt her, og der vil jeg selvfølgelig gerne i drøftelse med Folketingets partier for at se på, om ikke vi kan finde et kompromis, som kan samle bredt. Jeg vil derfor også tage initiativ til, at vi hurtigst muligt mødes, det gælder alle partier, også dem, der måske har udtalt sig meget negativt. Alle partier vil blive indbudt, så der bliver en mulighed for, at vi fordomsfrit kan drøfte, hvad det er for nogle knaster, og hvordan vi så kan få dem udboret og eventuelt finde nogle kompromiser på dem.

Kl. 15:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til økonomi- og erhvervsministeren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Erhvervsudvalget. Såfremt ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

19) 1. behandling af lovforslag nr. L 175:

Forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager og retsplejeloven. (Tvangsfuldbyrdelse af klagenævnsafgørelser m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen).

(Fremsættelse 26.03.2009).

Kl. 15:25

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet. Venstres ordfører er fru Tina Nedergaard.

Kl. 15:26

(Ordfører)

Tina Nedergaard (V):

Forslaget, vi nu skal behandle, vil betyde en klar forbedring for forbrugernes vilkår. Forslaget betyder i korthed, at hvis ikke en virksomhed reagerer på afgørelser truffet af ankenævnene, vil disse afgørelser være bindende for virksomheden efter 30 dage. Da afgørelser nu principielt får bindende status, vil afgørelsen skulle forkyn-